

REPUBLIKA
SLOVENIJA
UPRAVNO
SODIŠČE

UPRAVNO SODIŠČE RS, ODDELEK V MARIBORU
ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
sodišče v _____
dne 3-10-2023
Podpis pristojne sodne osebe:

REPUBLIKA SLOVENIJA INFORMACIJSKI POOBlašČENEC		
Prejeto: 06-11-2023	Sig. znak: 0320	
V vednost:	Vredn.:	Priloge:
Številka zadeve: 090-197/2021/24		

II U 377/2021-18

SODBA V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije, oddelek v Mariboru, je po višji sodnici Violeti Tručl,

v upravnem sporu tožeče stranke: **Nacionalni laboratorij za zdravje, okolje in hrano (NLZOH)**, Prvomajska ulica 1, Maribor, ki jo zastopa Odvetniška pisarna Matjašec d.o.o. iz Maribora, zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Dunajska cesta 22, Ljubljana,

ob sodelovanju stranke z interesom: :

zaradi **pridobitve informacije javnega značaja**,

o **tožbi** zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca, št. 090-197/2021/16 z dne 12. 11. 2021, .

po dne **5. oktobra 2023** opravljeni javni glavni obravnavi istega dne

RAZSODILO:

- I. Tožba se zavrne.
- II. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV:

1. Predmet presoje v tem upravnem sporu je 1. točka izreka zgoraj navedene odločbe Informacijskega pooblaščenca, s katero je bilo delno ugodeno pritožbi zoper 2. točko izreka odločbe tožeče stranke, to je Nacionalnega laboratorija za zdravje, okolje in hrano, št. 161-0-7-IJZ-7/2020 z dne 27. 11. 2020, ta odločba tožeče stranke v tem delu delno odpravljena ter odločeno, da je tožeča stranka dolžna v roku 31 dni od vročitve te odločbe v elektronski obliki posredovati tožeči stranki dokumenta: „Delo z aparatom NEUMODX tm 96, ND-IV-NLZOH-OMMMB-08-31“ in „Dokazovanje virusa SARA-COV-2 s testom NEUMODX tm SARS-COV2 ND-IV-NLZOH-OMMMB-08-32“.
2. Iz obrazložitve izhaja, da je prosilec dne 4. 11. 2020 od tožeče stranke kot zavezanca za dostop do informacij javnega značaja zahteval, da mu v elektronski obliki posreduje informacije, ki jih navaja v šestih točkah. Z odločbo 161-0-7-IJZ-7/2020 z dne 27. 11. 2020 je tožeča stranka prosilčevi zahtevi delno ugodila in mu v zvezi s 4. alinejo zahteve posredovala informacijo v zvezi s podatki o CT vrednostih v obliki pojasnila z dne 27. 11. 2020 (1. točka izreka). V zvezi z ostalimi alinejami je tožeča stranka prosilčevo zahtevo za dostop do informacij javnega značaja zavrnila (2. točka izreka).
3. Zoper takšno odločitev je prosilec za dostop do informacij javnega značaja vložil pritožbo, o kateri je odločila tožena stranka z v tem upravnem sporu izpodbijano odločbo. S to odločbo je delno ugodila prosilčevi pritožbi v obsegu, kot je navedeno zgoraj, v preostalem pa je njegovo pritožbo zoper 2. točko izreka prvostopne odločbe zavrnila. Glede prosilčeve pritožbe zoper 1. točko izreka prvostopne odločbe pa je odločila tako, da se ta odpravi ter se odloči, da se dostop do dokumentov iz 4. alineje prosilčeve zahteve zavrne.
4. Zoper takšno odločitev je vložila tožbo v upravnem sporu tožeča stranka kot organ in zavezanec za dostop do informacij javnega značaja, zato se sodišče v nadaljevanju ukvarja le s tistim delom odločitve tožene stranke, v katerem je bilo tožeči stranki naloženo, da prosilcu za dostop do informacij javnega značaja posreduje zgoraj navedena dokumenta.

- 5
5. Iz obrazložitve izpodbijane odločbe izhaja kot nesporno, da je tožeča stranka zavezanec za dostop do informacij javnega značaja po 1. členu ZDIJZ, in da zahtevani podatki oziroma informacije (tisti, s katerimi organ razpolaga v materializirani obliki) spadajo v njegovo delovno področje, ki ga opravlja kot javno službo skladno s 23. členom Zakona o zdravstveni dejavnosti (v nadaljevanju ZZDej).
 6. S prvo alinejo svoje vloge prosilec zahteva „kompletni qPCR protokol, ki se je in/ali se uporablja za detekcijo virusa SARS-CoV“ med 15. 3. 2020 in 4. 11. 2020: sekvence začetnih oligonukleotidov, ki se uporabljajo, kemikalije, ki se uporabljajo, orodje za jemanje brisov, kontrolne reakcije, ki se izvajajo (kakor tudi vsako odstopanje od tega protokola in vse posodobitve protokola). V zvezi s tem je organ na poziv informacijskega pooblaščenca posredoval dokumenta, na katera se zahteva nanaša, v slovenski in angleški verziji, in sicer: Delo z aparatom Neumodx tm 96, ND-IV-NLZOH-OMMMB-08-31; Dokazovanje virusa SARA-COV-2 s testom NEUMODX tm SARS-COV-2 ND-IV-NLZOH-OMMMB-08-32. V zvezi s tema listinama je tožeča stranka v postopku navajala, da gre za navodila za delo, ki so na voljo samo laboratorijskemu osebju in so opredeljena kot poslovna skrivnost v skladu z Zakonom o poslovni skrivnosti (v nadaljevanju ZPosS). Glede na to je informacijski pooblaščenec preverjal, ali je zavrnitev dostopa do navedenih dokumentov utemeljena na izjemi poslovne skrivnosti iz 2. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, kar pomeni na določbah ZPosS, ki je začel veljati 20. 4. 2019, saj sta oba dokumenta datirana s 27. 8. 2020.
 7. Tožena stranka v izpodbijani odločbi ugotavlja, da predmetna dokumenta predstavljata navodila za delo z aparatom, ki ga uporabljajo zaposleni pri tožeči stranki in da gre za dokumenta, ki so ju (tudi na podlagi navodil proizvajalca aparata) pripravili zaposleni strokovnjaki pri tožeči stranki ter sta namenjena njihovem delu pri izvajanju preiskav, ki jih opravljajo v okviru svoje dejavnosti. Ugotavlja, da ta dokumenta predstavljata podatke, ki niso splošno znani ali lahko dosegljivi osebam v krogih, ki se običajno ukvarjajo s to vrsto informacij in da je imetnik poslovne skrivnosti v danih okoliščinah razumno ukrepal, ko je zahtevana dokumenta označil kot poslovno skrivnost. S tem sta podana pogoja iz 1. in 3. alineje prvega odstavka 2. člena ZPosS za opredelitev poslovne skrivnosti.
 8. Po ugotovitvah tožene stranke pa ni podan pogoj za obstoj poslovne skrivnosti iz 2. alineje prvega odstavka 2. člena ZPosS, to je, da ima informacija tržno vrednost. O tržni vrednosti informacij govorimo takrat, kadar bi njihovo razkritje škodovalo konkurenčni sposobnosti poslovnega subjekta, finančnim in poslovnim interesom in podobno. Predmet poslovne skrivnosti so lahko podatki, ki pomenijo konkurenčno prednost podjetja. V skladu s sodno prakso je dokazno breme pri pojasnjevanju, zakaj zahtevane informacije pomenijo konkurenčno prednost, na subjektu, ki poslovno skrivnost zatrjuje. Tožeča stranka je tržno vrednost informacij izkazovala s trditvijo, da predmetna dokumenta

predstavljata intelektualno stvaritev - avtorsko delo njihovih zaposlenih strokovnjakov, ki ni namenjeno javnosti, ni pa v okviru ugotovitvenega postopka pred informacijskim pooblaščenecem trdila niti izkazala, da bi njihova nedovoljena pridobitev, uporaba ali razkritje verjetno škodovala njenim interesom. Zgolj s sklicevanjem na intelektualno stvaritev pa po presoji tožene stranke ni mogoče zadostiti dokaznemu standardu tržne vrednosti informacije, ampak mora biti ta okoliščina konkretno izkazana. Glede na to informacijski pooblaščenec zaključuje, da drugi pogoj poslovne skrivnosti glede zahtevanih dokumentov, torej, da imata tržno vrednost, ni izkazan.

9. Ob tem se v izpodbijani odločbi poudarja, da za tožečo stranko, ki je kot javni zavod zavezanec po 1. členu ZDIJZ, v skladu z 2. členom tega zakona primarno v celoti velja načelo transparentnega delovanja, določene informacije pa je iz tega režima mogoče izvzeti le, če so izključno zasebnopravne narave. Zato mora biti organ pri določanju poslovne skrivnosti zelo restriktiven. Pri tem je treba izhajati iz načelnega stališča, da je organ kot tak zavezan k preglednemu poslovanju in da njegov položaj ni primerljiv z ostalimi pravnimi osebami, ki prosto delujejo na trgu. Republika Slovenija je tožečo stranko ustanovila kot javni organ za dejavnosti iz določbe drugega odstavka 22. člena ZZDej povezane z javnim zdravjem na področju zdravja, okolja in hrane, ki so določene s posebnimi predpisi. Tožeča stranka preiskave, pri katerih uporablja aparata, za delo, s katerima sta bila narejena predmetna dokumenta, izvaja v okviru javne službe, kot jo določa 23.c člen ZZDej. Te naloge opravlja na podlagi finančno ovrednotenega programa dela, ki ga sprejme svet zavoda NLZOH, in h kateremu da soglasje Vlada RS (23.č člen ZZDej). Za izvajanje nalog, ki jih opravlja kot javno službo, tožeča stranka pridobiva sredstva iz državnega proračuna. Zaradi svojega osnovnega namena se ta dejavnost tožeče stranke izvaja kot negospodarska dejavnost splošnega pomena, kar pomeni, da njen osnovni namen ni pridobitne narave, vse presežke prihodkov nad odhodki pa mora uporabiti za izvajanje in razvoj dejavnosti. Predmetna dokumenta se torej nanašata na dejavnost, ki jo tožeča stranka izvaja kot javno službo, zato kot taka ne moreta imeti tržne vrednosti, ki jo kot pogoj za določitev poslovne skrivnosti določa 2. člen ZPosS.
10. Tožeča stranka tako ne more zatrjevati poslovne skrivnosti za dokumente, ki izkazujejo njegovo javnopravno delovanje in morajo biti podvrženi transparentnosti. Glede na navedeno je informacijski pooblaščenec zaključil, da zahtevana dokumenta, katerih vsebina se nanaša na izvajanje javne službe, ne predstavljata izjeme od prostega dostopa po 2. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ.
11. Informacijski pooblaščenec je po uradni dolžnosti preizkusil, ali so v konkretnem primeru morebiti podane katere druge izjeme od prostega dostopa ter ugotovil, da slednje niso podane.

12. Ne glede na to, da je informacijski pooblaščenec ugotovil, da dokumenta ne predstavljata poslovne skrivnosti organa, se zaradi pritožbenih navedb prosilca podredno opredeljuje tudi do javnega interesa za dostop, ko se ne glede na določbe prvega odstavka tega člena dostop do zahtevane informacije dovoli, če je javni interes glede razkritja močnejši od javnega interesa ali interesa drugih oseb za omejitev dostopa do zahtevane informacije, kot določa drugi odstavek 6. člena ZDIJZ, in ugotavlja, da je javni interes za razkritje predmetnih dokumentov v konkretnem primeru zagotovo podan.
13. Tožena stranka v svoji odločbi še pojasnjuje, da sklicevanje na avtorsko delo v postopkih seznanitve po ZDIJZ ne pomeni izjeme od prostega dostopa informacij javnega značaja. Ugotovitev o tem, da zahtevani dokument predstavlja avtorsko delo, namreč lahko vpliva le na način seznanitve z njim, na varstvo avtorske pravice v zvezi z omejitvijo načina seznanitve pa se je mogoče sklicevati le v primerih, ko je imetnik avtorskih pravic tretja oseba in ne organ, ki je zavezanec za posredovanje informacij javnega značaja.
14. Glede na to, da so bile na podlagi 101. člena Zakona o avtorskih in sorodnih pravicah (v nadaljevanju ZASP) avtorske pravice na predmetnih dveh dokumentnih prenesene na tožečo stranko, ni pogojev za omejitev seznanitve z zahtevanima dokumentoma na vpogled, zato je informacijski pooblaščenec naložil tožeči stranki, da predmetna dokumenta prosilcu posreduje v elektronski obliki, kot je prosilec izbral v svoji zahtevi.
15. V nadaljevanju izpodbijana odločitev vsebuje še obrazložitev v zvezi z 2., 3. in 4. točko izreka izpodbijane odločbe, česar pa sodišče ne povzema, glede na to, da ni predmet presoje v tem upravnem sporu.
16. Sklepno je informacijski pooblaščenec zaključil, da mora tožeča stranka razkriti zahtevana dokumenta in o tem odločil, kot izhaja iz 1. točke izreka predmetne odločbe.
17. Tožeča stranka je vložila tožbo zoper 1. točko izreka prej navedene odločbe iz razloga napačne uporabe materialnega prava ter nepravilno in nepopolno ugotovljenega dejanskega stanja. Navaja, da ima tožeča stranka medicinski laboratorij za preiskovanje vzorcev, v katerem uporablja metode, ki so znanstveno preizkušene in jih priznavajo mednarodna ali domača strokovna združenja ter razširjeni strokovni kolegij. Sklicuje se na Pravilnik o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati laboratoriji za izvajanje preiskav na področju laboratorijske medicine (Pravilnik) in pojasnjuje, da ta ne določa, da morajo biti dokumenti o preiskavi oziroma izvedbena navodila za delo na voljo širši javnosti. Ta navodila zajemajo nerazkrita strokovna znanja, izkušnje in poslovne informacije, ki niso splošno znane ali lahko dosegljive osebam v krogih, ki so običajno ukvarjajo s to vrsto informacij, temveč so izključno namenjene laboratorijskemu osebju.

18. V nadaljevanju tožeča stranka navaja, da iz programa dela in finančnega načrta NLZOH za leto 2021 izhaja, da med nalogami, ki jih opravlja kot javno službo v skladu s 23.c členom ZZDej, financirano s strani Ministrstva za zdravje, ni navedenih nalog izvajanja mikrobioloških preizkušanj na področju medicinske mikrobiologije za potrebe izvajalcev zdravstvene dejavnosti, ker te naloge niso financirane iz sredstev državnega proračuna, kot zmotno meni tožena stranka, temveč iz drugih tekočih prihodkov iz naslova izvajanja javne službe, kot izhaja iz izkaza prihodkov in odhodkov določenih uporabnikov po načelu denarnega toka od 1. 1. 2020 do 31. 12. 2020 v letnem poročilu za leto 2020, ker jih tožeča stranka opravlja za izvajalce zdravstvene dejavnosti (bolnišnice, zdravstvene domove, zasebne izvajalce, zdravstvene dejavnosti in domove starejših občanov). Mikrobioloških preizkušanj na področju medicinske mikrobiologije za potrebe izvajalcev zdravstvene dejavnosti tožeča stranka ne opravlja v nacionalni mreži izvajalcev mikrobiološke laboratorijske dejavnosti, ki bi jo določal ZZDej in bi bila financirana iz državnega proračuna, temveč to dejavnost opravlja na trgu, saj svoje storitve kot ponudnik posreduje v okviru javnega naročila, ki ga izvedejo izvajalci zdravstvene dejavnosti. Čeprav program dela in finančni načrt, kakor tudi letno poročilo tožeče stranke vsako leto sprejme svet zavoda tožeče stranke, h kateremu da soglasje Vlada RS oziroma Ministrstvo za zdravje in je izvajanje mikrobioloških preizkušanj na področju medicinske mikrobiologije za potrebe izvajalcev zdravstvene dejavnosti definirano kot javna služba, to še ne pomeni, da je urejeno tudi financiranje neposredno iz državnega proračuna. S tem tožeča stranka meni, da je izkazala dokazni standard tržne vrednosti.
19. Tožeča stranka se ne strinja z zaključki iz izpodbijanega akta, da tožeča stranka ne more zatrjevati poslovne skrivnosti za dokumente, ki izkazujejo njeno javnopravno delovanje in morajo biti podvrženi transparentnosti. Tožeča stranka v postopku izvajanja laboratorijskih preiskav upošteva določbe Pravilnika. Po končani medicinski preiskavi medicinski laboratorij izda izvid. Laboratorijski izvid je dokument, ki je del zdravstvene dokumentacije pacienta. Ti dokumenti pa so dostopni samo zaposlenim v zdravstveni dejavnosti za izvajanje posameznih preiskav, strokovnim komisijam oziroma preiskovalcem pri izvajanju nadzora, nikakor pa ne širši javnosti.
20. Tožeča stranka predlaga, da sodišče ugotovi nezakonitost predmetnega akta v izpodbijanem delu in ga v tem delu odpravi.
21. Tožena stranka v odgovoru na tožbo vztraja pri izpodbijani odločitvi iz razlogov, ki so v njej navedeni in predlaga, da sodišče tožbo kot neutemeljeno zavrne.
22. Tožba je bila vročena v odgovor tudi . . . , prizadeti stranki v tem upravnem sporu v smislu tretje alineje 16. člena v zvezi s prvim odstavkom 19. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1), ki na tožbo ni odgovorila.

-
23. Tožeča stranka je vztrajala pri svojih stališčih tudi v vloženi pripravljalni vlogi, pri čemer je postavila še nov ugovor in sicer obstoj izjeme od dostopa do informacij javnega značaja po 11. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, ker da gre za podatke sestavljene v zvezi z notranjim delovanjem oziroma dejavnostjo organa, in bi njihovo razkritje povzročilo motnje pri delovanju oziroma dejavnosti organa. Sodišče ugotavlja, da tožeča stranka teh okoliščin v postopku pred izdajo izpodbijanega akta ni navajala in je ta ugovor postavila šele v tožbi, kot je bilo izrecno ugotovljeno tudi na glavni obravnavi. Glede tega sodišče pojasnjuje, da v upravnem sporu stranke ne smejo navajati dejstev in predlagati dokazov, če so imele možnost navajati ta dejstva in predlagati te dokaze v postopku pred izdajo akta (tretji odstavek 20. člena ZUS-1). Tožnik lahko v tožbi navaja nova dejstva in dokaze le, če so obstajali v času odločanja na prvi stopnji in jih stranka upravičeno ni mogla predložiti oziroma navesti v postopku izdaje upravnega akta (52. člen ZUS-1). Ker tožeča stranka takšnih okoliščin ne navaja, je zgoraj navedeno nedopustna tožbena novota.
24. V zadevi je sodišče dne 5. 10. 2023 opravilo narok za glavno obravnavo. Na tem naroku je tožeča stranka modificirala svoj tožbeni zahtevek tako, da predlaga, da sodišče izpodbijani akt v napadenem delu spremeni tako, da zahteva za dostop do informacij javnega značaja v tem delu zavrne oziroma podredno, da ugotovi nezakonitost tega akta in ga v tem delu odpravi. Priglaša tudi stroške tega upravnega spora.
25. Sicer sta na naroku obe stranki vztrajali pri svojih navedbah. Tožeča stranka je dodatno predlagala še zaslišanje strokovne delavke zaposlene pri tožeči stranki , pri čemer je v zvezi s tem pojasnila, da bo omenjena sodišču znala še natančneje pojasniti okoliščine v zvezi podane trditvene podlage in argumentov, ki jih je podala tožeča stranka v svojih vlogah. Na izrecen poziv sodišča, da navede, o katerih dejstvih bi vedela povedati predlagana priča, tožeča stranka pojasni, da bi priča lahko še konkretnije in morebiti na laičen način sodišču predstavila problematiko, ki se obravnava v predmetnem upravnem sporu.
26. V dokaznem postopku je sodišče vpogledalo v predložene listine, dokaz z zaslišanjem navedene priče pa je kot nesubstanciran zavrnilo. Stranka, ki predlaga izvedbo dokaza, mora konkretno navesti, o katerih za odločitev relevantnih dejstvih bo priča povedala, prič pa se ne zaslišuje o dejanskih okoliščinah, ki niso zatrjevane. Tožeča stranka je po pozivu sodišča o tem pojasnila le, da bo znala priča predstaviti „problematiko, ki se obravnava v predmetnem upravnem sporu“ in „okoliščine v zvezi podane trditvene podlage“, s tem pa dokaznega predloga ni ustrezno substancirala.
27. Prizadeta stranka je na naroku navajala, da listine, za katere je zaprosil kot informacijo javnega značaja, ne predstavljajo poslovne skrivnosti in nihče, ki bi jih pridobil, zaradi teh listin ne bi bil v ugodnejšem položaju napram tožeči

stranki. Ključno vprašanje pa je, zakaj teh listin ni dobil, ko je za njih zaprosil, saj je bilo to takrat zelo relevantno predvsem z vidika, da se ohranja javno zdravstvo v čim boljšem stanju.

28. Tožba ni utemeljena.
29. Z ZDIJZ je urejen postopek, ki vsakomur omogoča prost dostop in ponovno uporabo informacij javnega značaja, s katerimi razpolagajo državni organi, organi lokalnih skupnosti, javne agencije, javni skladi in druge osebe javnega prava, nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb - organi (prvi odstavek 1. člena ZDIJZ). Informacija javnega značaja je informacija, ki izvira iz delovnega področja organa, nahaja pa se v obliki dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva (v nadaljnjem besedilu: dokument), ki ga je organ izdelal sam, v sodelovanju z drugim organom, ali pridobil od drugih oseb (prvi odstavek 4. člena ZDIJZ).
30. Informacije javnega značaja so prosto dostopne pravnim ali fizičnim osebam (prvi odstavek 5. člena ZDIJZ). Namen tega zakona je zagotoviti javnost in odprtost delovanja organov ter omogočiti uresničevanje pravice fizičnih in pravnih oseb, da pridobijo informacije javnega značaja (prvi odstavek 2. člena ZDIJZ). Za uresničitev namena tega zakona si morajo organi prizadevati, da dosežejo čim večjo obveščenost javnosti o svojem delovanju (drugi odstavek tega člena).
31. V predmetni zadevi ni sporno, da je tožeča stranka organ v smislu določbe prvega odstavka 1. člena ZDIJZ in da so informacije, ki so predmet presoje v tem upravnem sporu in obstajajo v materializirani obliki, informacije javnega značaja v smislu določbe 4. člena ZDIJZ. To sta dokumenta iz 1. točke izreka izpodbijane odločbe, ki sta bila kot predmet zahteve za dostop do informacije javnega značaja identificirana v postopku pred pooblaščenecem. Tožeča stranka se je v tem postopku sklicevala na to, da ta dokumenta predstavljata poslovno skrivnost.
32. ZDIJZ izjeme od dostopa do informacij javnega značaja, ko se prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije, določa v prvem odstavku 6. člena. Med njimi je v 2. točki, če je informacija javnega značaja podatek, ki je opredeljen kot poslovna skrivnost v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe. To je ZGD-1, ki v 39. členu določa, da za poslovno skrivnost štejejo informacije, ki izpolnjujejo zahtevek za poslovno skrivnost v skladu z zakonom, ki ureja poslovne skrivnosti, to je ZPosS. Ta poslovno skrivnost opredeljuje v 2. členu. Poslovna skrivnost zajema nerazkrito strokovno znanje, izkušnje in poslovne informacije, ki izpolnjuje naslednje zahteve: je skrivnost, ki ni splošno znana ali lahko dosegljiva osebam v krogih, ki se običajno ukvarjajo s to vrsto informacij; ima tržno vrednost in je imetnik poslovne skrivnosti v danih okoliščinah razumno ukrepal, da jo ohrani kot skrivnost (prvi odstavek tega člena). Domneva se, da je slednje izpolnjeno, če je imetnik poslovne skrivnosti informacijo določil

—
—

kot poslovno skrivnost v pisni obliki in o tem seznanil vse osebe, ki prihajajo v stik ali se seznanijo s to informacijo, zlasti družbenike, delavce, člane organov družbe in druge osebe (drugi odstavek tega člena).

33. Pogoji iz prvega odstavka 2. člena morajo biti izpolnjeni kumulativno. Tožena stranka v izpodbijani odločbi ugotavlja, da sta prvi in tretji pogoj za opredelitev poslovne skrivnosti izpolnjena, ni pa izpolnjen drugi pogoj, torej da ima podatek tržno vrednost. Sodišče temu pritrjuje.
34. Dejavnosti povezane z javnim zdravjem na področju zdravja, okolja in hrane, ki so določene s posebnimi predpisi, obsegajo: laboratorijsko dejavnost, izobraževanje in usposabljanje strokovnjakov, izvajanje obveščanja in poročanja ter izvajanje raziskovalne dejavnosti (drugi odstavek 22. člena ZZDej). Za izvajanje teh nalog na področju zdravja, okolja in hrane je ustanovljena tožeča stranka kot javni zavod (drugi odstavek 23. člena ZZDej). Naloge, ki jih tožeča stranka opravlja kot javno službo, so določene v 23.c členu tega zakona, med njimi pa je tudi izvajanje mikrobioloških preizkušanj na področju medicinske mikrobiologije za potrebe izvajalcev zdravstvene dejavnosti. Naloge iz 23.c člena tega zakona tožeča stranka opravlja na podlagi finančno ovrednotenega programa dela, ki ga sprejme svet zavoda tožeče stranke in h kateremu da soglasje Vlada Republike Slovenije.
35. Ta zakonska določila izvajanje mikrobioloških preiskav na področju medicinske mikrobiologije določajo kot javno službo, ki jo izvaja tožeča stranka in pri tem za odločitev ni bistveno, ali je izvajanje te službe financirano neposredno iz proračuna ali pa iz drugih tekočih prihodkov iz naslova izvajanja javne službe, kot navaja tožeča stranka v tožbi. Bistveno je, da se tovrstne storitve opravljajo kot negospodarske storitve splošnega pomena na nepridobiten način in je njihovo financiranje zagotovljeno z zakonom.
36. Izhajajoč iz tega, da mora imeti poslovna skrivnost tržno vrednost, sledi, da mora biti ta vrednost vezana na njeno tajnost. Potrebna je torej vzročna zveza med naravo tajnosti in tržno vrednostjo. Tržno vrednost je zato treba razlagati predvsem v smislu varstva tržnih interesov, torej interesov gospodarskega subjekta, ki *prima facie*, torej na prvi pogled vplivajo na njegov položaj na trgu¹.
37. Glede na to, da je tožeča stranka ustanovljena s strani države kot javni zavod za opravljanje javne službe, pri čemer se financiranje teh nalog zagotavlja s finančno ovrednotenim programom dela v skladu s 23.č členom ZZDej, sodišče pritrjuje toženi stranki, da je tožeča stranka ustanovljena za zadovoljevanje javnih potreb in je z izvajanjem dejavnosti v javnem interesu zavezana načelu transparentnosti in odprtem poslovanju. Ker tožeča stranka izvaja svojo dejavnost v javnem interesu, ima javnost pravico do dostopa do informacij javnega značaja v zvezi z izvajanjem te dejavnosti. Glede na to je že pojmovno

¹ Primerjaj sodba VDSS št. Pdp 573/2022 z dne 25. 10. 2022.

nemogoče podatke, ki omogočajo izvajanje dejavnosti v javnem interesu z zagotovljenim financiranjem, s sklicevanjem na njihovo tržno vrednost opredeliti kot poslovno skrivnost.

38. Po obrazloženem tožbene navedbe o tem, da tožeča stranka svoje storitve posreduje v okviru javnega naročila, ne vplivajo na predmetno odločitev.
39. V postopku pred toženo stranko je tožeča stranka tržno vrednost utemeljevala s trditvijo, da predmetna dokumenta predstavljata intelektualno storitev – avtorsko delo, ki ni namenjeno javnosti, kar je neutemeljen ugovor, kot bo obrazloženo v nadaljevanju, ni pa niti trdila niti izkazala, da bi njihova nedovoljena pridobitev, uporaba ali razkritje verjetno škodovala njenim tržnim interesom.
40. Glede na to sodišče pritrjuje zaključku tožene stranke, da tožeča stranka s svojimi navedbami v postopku pred toženo stranko, enako pa velja tudi za njene navedbe v tem upravnem sporu, ni izkazala, da imajo predmetne informacije tržno vrednost, zaradi česar predmetna dokumenta ne predstavljata izjeme od dostopa do in informacije javnega značaja po 2. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ.
41. V zvezi z navedbami tožeče stranke, da sta zahtevana dokumenta zavarovana v skladu z ZASP, je tožena stranka pravilno pojasnila, da lahko to eventualno vpliva le na način seznanitve z informacijo javnega značaja. Drugi odstavek 25. člena ZDIJZ namreč določa, da če gre za takšno informacijo in je *imetnik pravice tretja oseba*, organ prosilcu omogoči seznanitev z informacijo tako, da mu jo da zgolj na vpogled.
42. Glede zahtevanih dokumentov je informacijski pooblaščenec ugotovil, da ta sicer predstavljata avtorsko delo, da pa so bile avtorske pravice na podlagi 101. člena ZASP² prenesene na delodajalca, zato ni nobenih razlogov za omejitev seznanitve z zahtevanima dokumentoma, s čimer se strinja tudi sodišče.
43. Tožeča stranka tudi s sklicevanjem na to, da pri svojem delu ravna po Pravilniku o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati laboratoriji za izvajanje preiskav na področju laboratorijske medicine, ki ne določa, da morajo biti tovrstni dokumenti na voljo širši javnosti, ne more biti uspešna. Predmetni pravilnik je tehnični predpis, ki določa strokovne in tehnične pogoje za izvajanje preiskav na področju laboratorijske medicine, ne ureja pa področja, ki je predmet urejanja ZDIJZ in na katerem temelji predmetna odločitev.
44. Brezpredmetna je tudi navedba tožeče stranke o tem, da so laboratorijski izvidi

² Ta v prvem odstavku določa, da se šteje, kadar avtorsko delo ustvari delojemalec pri izpolnjevanju svojih obveznosti ali po navodilih delodajalca (avtorsko delo iz delovnega razmerja), da so materialne avtorske pravice in druge pravice avtorja na tem delu izključno prenesene na delodajalca za deset let od dokončanja dela, če ni s pogodbo drugače določeno.

del zdravstvene dokumentacije pacienta, saj ti dokumenti niso predmet presoje v konkretni zadevi.

45. Ne glede na to, da je tožena stranka ugotovila, da pogoj poslovne skrivnosti glede zahtevanih dokumentov ni izpolnjen, je presojala tudi, ali so podane okoliščine iz drugega odstavka 6. člena ZDIJZ, po katerih se ne glede na določbe prvega odstavka tega člena o izjemah od dostopa do informacij javnega značaja, ta dovoli, če je javni interes glede razkritja močnejši od javnega interesa ali interesa drugih oseb za omejitev dostopa do zahtevane informacije.
46. Glede na to, da je bilo zgoraj ugotovljeno, da obstoj izjeme za dostop do informacij javnega značaja iz prvega odstavka 6. člena ZDIJZ ni izkazan, se sodišče s tem vprašanjem, s katerim se sicer ukvarja tožena stranka v svoji odločbi, ni ukvarjalo, saj se navedeni situaciji izključujeta, po obrazloženem pa za to tudi ni nobene potrebe glede na to, da ne vpliva na odločitev v zadevi.
47. Izpodbijani upravni akt je torej tudi po presoji sodišča pravilen in na zakonu utemeljen, zato je sodišče na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1 tožbo kot neutemeljeno zavrnilo (I. točka izreka te sodbe).
48. Glede zahtevanih stroškov je sodišče odločilo v skladu s četrtem odstavkom 25. člena ZUS-1, po katerem trpi vsaka stranka svoje stroške postopka, če sodišče tožbo zavrne. Po obrazloženem je sodišče o tem odločilo, kot izhaja iz II. točke izreka te sodbe.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Maribor, 5. oktober 2023

Višja sodnica:
Violeta Tručl, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvornikom
Podpis pristojne sodne osebe:

